

Příloha k protokolu o SZZ č.
FF JU v Čes. Buděj.
Vysoká škola:
Ústav věd o umění a kultuře
Katedra:
6. 6.2017
Datum odevzdání posudku:

Tereza Uhlíková
Diplomant:
LHSn
Obor:
Recenzent diplomové práce:
Prof. PhDr. Petr Bílek, CSc.
.....

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Kniha na cestě od rukopisu ke čtenáři (téma)

Práce představuje přehledný a ucelený výkladový text, napsaný ve stylu kulturních dějin a odpovídající zcela oboru i tím, že zkoumá materiální stránku „nosiče“ idejí. Je pochopitelné, že zvolené téma neskýtá takřka žádný prostor pro „objevy“ či vlastní výzkum nebo teoretizování, a proto lze zcela akceptovat typ výkladu, který syntetizuje pramenné zdroje a na jejich základě koncipuje vlastní výkladový exkurs. Oceňuji, že práce dobře pracuje s odkazováním ke zdrojům, čili je při jejím čtení neustále zřejmé, odkud který poznatek či výkladový aspekt čerpá a dobře se také dá rozlišit, co jsou parafrázované pasáže a co vlastní výklad diplomantčin.

Z hlediska literatury se práce opírá o zdroje dostupné v češtině; z nich myslím ale až příliš preferuje knihy spíše popularizačního charakteru; naopak opomněla klíčový – byť velice rozsáhlý a detailní – zdroj: Petr Voit: *Encyklopedie knihy*. Praha: Libri, 2006, stejně jako další – méně rozsáhlé – práce tohoto autora. (Naopak je příjemné, že autorka pracuje i s méně „viditelnými“ zdroji, jako je např. disertace Lenky Müllerové o reklamních aspektech sekundárních knižních textů. Závislost na popularizačních zdrojích pak vede k tomu, že některé výkladové pasáže jsou příliš zkratkovité či nepřesné – např. už pouhý pohled na heslo *Offset printing* na anglické verzi Wikipedie by Terezu Uhlíkovou upozornil, že její výklad je hodně historický nepřesný a že ofsetový tisk a fotosazba není zdaleka totéž. Stejně tak se příliš letmo autorka práce dotýká složitých otázek redakčních a edičních, které titul práce zjevně slibuje a možná i evokuje jako ty základní, a v textu samotné práce jen jim ponechán jen dílčí prostor. Obdobně by bylo možné hlouběji řešit soudobou otázku „souboje“ mezi tradiční knihou a e-knihou, třeba za pomoci dostupných čísel a tendencí prodeje jednoho i druhého média. Tato čísla nemusí být vždy dostupná v rámci českého trhu, ale s vypovídajícími čísly pracují akademické studie a další zdroje v zahraničí. Ostatně otázka, co je specificky české a co je obecná knižní vlastnost, platná tak vůbec, je další z otázek, které by si bylo možné představit i v hlubším a nuancovanějším rozlišení.

Tereza Uhlíková napsala práci, která je typickým uvedením do tématu. Je přehledná, protože je přehledová – a to možná až příliš. Práci poněkud chybí „problém“, otázka, jež by byla kladena a poté analyticky řešena. V této diplomové práci se spíše vypráví a informuje. Napadá mne, že práce mohla z hlediska hledání své vlastní „parkety“, jež by nebyla závislá na

zdrojích informací odjinud, zahrnout třeba aspekt analýzy vývoje knižní produkce v českých zemích v rozsahu od nějakého bodu minulosti (třeba rok 1990) do současnosti, a to z kvantitativního hlediska. Tento typ výzkumu by práci dodal na originalitě a učinil by ji zajímavou a čtivou i pro čtenáře, kteří už jsou se základními rysy vývoje a podoby knihy seznámeni. Údaje tohoto typu eviduje Národní knihovna a bývaly po jistou dobu i součástí výročních zpráv Svazu českých knihkupců a nakladatelů.

Práce je psaná adekvátním stylem a je i jazykově slušně zredigovaná. Jediným větším omylem, vzniklým buď nepozorným přepisem, anebo možná i příliš aktivním nastavením automatických oprav v textovém editoru, je pasáž na s. 10, kde čteme o hliněných destičkách, pergamenu a „svitcích papíru“, když evidentně má jít o svitky papyru.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **velmi dobře**

.....
podpis recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 6. 6. 2017

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte